

עת"א 28286/03 - מוחמד קאסם נגד מדינת ישראל - ועדת השחרורים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 15-03-2015 קאסם(אסיר) נ' מדינת ישראל - 27 אפריל 2015

ועדת השחרורים
בפני הרכב כב' השופטים:
ו. גריל, שופט בכיר (אב"ד)
כ. סעב, שופט
ש. ברלינר, שופט עמידת

הוותר: מוחמד קאסם (אסיר)
ע"י ב"כ עוז'ד יחיא פואד

נגד
המשיבה: מדינת ישראל - ועדת השחרורים
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ע"י ב"כ עוז'ד גב' מ. בוגדנוב

פסק דין

1. העותר, יליד 1987, תושב חרבת ברקן שבשתחים. הוא הורשע לפי הodiumתו בעבירות שייחסו לו בשני האישומים שהראשונים שבכתב האישום (כפי שתוקן) בת"פ 2767-12-13 של בית משפט השלום בחיפה: באישום הראשון העבירות הן - כניסה לישראל שלא כדין, הצלת שוטר במילוי תפקידו, פריצה לרכב בכוננה לגנוב (2 עבירות), סיוע לניסוח גנבת רכב (2 עבירות), והחזקת כל פריצה לרכב, הכל בגין ארבעים מיום 20.11.13. באישום השני העבירות הן - כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב בכוננה לגנוב, וניסוח גנבת רכב, כל זאת מיום 18.11.13.

בהתאם לגור דין שנייתו נגends העותר לעליו לרצות עונש מאסר בפועל של שנה ותשעה חודשים.

2. ועדת השחרורים (בראשות כב' השופט (בדימוס) א. מלמד) דנה בעניינו של העותר ביום 27.1.15. בקשהו לשחרור על תנאי ממאסר נדחתה, לאחר שהוועדה שוכנעה "שהקימת מסוכנות גבוהה שהאסיר ימשיך לחזור לסورو בעבירות מאותו הסוג". הוועדה ביססה את מסקנתה: [א] על אף שלא מדובר ... בעברין שב"ח שנכנס לארץ עקב קשיי צרפת אלא בעברין מקצוען שנכנס לארץ על מנת לפרוץ ולגנוב מכוניות". [ב] כי "תכנית העסקה של האסיר במשתלה בגין אין בה כשלעצמה לאין את מסוכנותו של האסיר לחזור לסورو". [ג] כי "במשפטו של האסיר צוין בדברי בא כוחו, בין היתר, "שהאסיר הודה שהוא משתיך לכונפית גנבי רכב".

כמו כן צינה הוועדה כי העבירות בהן מדובר נפוצות ופגעות קשה בבעלי הרכב ורכושם ומלוות בסכנות בטיחניות אפשריות, וכן הן בגדוד "מכת מדינה" וגורמות למטרד רציני ביותר.

הוועדה הסתמכה, בין היתר, על פסיקת בית המשפט המחויז בחיפה בעת"א 17397-01-09 שם נרשם:

"הכללו הוא כי על האסיר לרצות את מלא תקופת המאסר ואון לו זכות קניה לשחרור מוקדם. אחד השיקולים המרכזיים בדיוני הוועדה בהפעלת שיקול דעתה אם להעניק שחרור מוקדם נסב על הסיכון הצפוי לשלום הציבור משחררו של האסיר. (ס' 9 לחוק, ר' רע"ב 205 קיס' נ' שירות בתי הסוהר, תקדים לעילו 4116(2)). שיקול דעתה הוא רחב וቤת המשפט לא יחליף את שיקול דעתה בשיקולו שלו ולא יתרעב בהחלטתה "אלא אם כן מדובר בסטייה קיצונית מן המתחם הנוכחי". (רע"ב 205 הנ"ל).

...

כנסתם של תושבי שטחים שלא ברישון לתחומי מדינת ישראל הינה למכת מדינה המביאה עמה סיכוןם בטחוניים מחד, וסיכוןם לביצוע עבירות רכוש מאידך. היכנס לישראל שלא כחוק ונענש על כך לראשונה בעונש מאסר בפועל זיכה, בכלל, כל עוד התנהגותו בכלא טובה, לשחרור מוקדם על תנאי מאסר. אולם, העשוה זאת במתוכנן תוך ביצוע עבירות חמורות ונפוצות נגד הרकוש: פריצה לכלי רכב, גניבתם והברחתם לשטחים, נהיגה בהם ללא ביטוח ובלא רישון נהיגה תוך סיכון המשמשים בדרך, כל אלה מעדים על העזה ותוכנו החייבם להיתקל בתגובה קשה של בתי המשפט שאחרת התופעה תלר ותחמיר, ומכאן המסוכנות השוללת מתן שחרור מוקדם.

.....

משהחוליט העוטר להיכנס שלא כחוק לשטחה של מדינת ישראל, ובכך לא הסתפק וביצע את העבירות הנוספות בהן הורשע, יכולה היהה הוועדה להעיר כי הסיכון שבו לשלום הציבור בישראל יש בו משקל מסויק כדי למנוע הענקת שחרור מוקדם, אף שמדובר במאסר ראשון."

3. נראה לנו שלפי כללים אלה, מתחייבת דחית העתירה גם במקרים הנוכחיים. המעניין בכתב האישום יווכח לדעת כי העבירות נבערו בנסיבות, במתוכן, לאחר הינה מודקدة ושימוש בכלים שנאספו במיוחד לשם כך. כמות העבירות, חומרתן, והתועזה והארוגן שבו כרוכים ביצוען, כל אלה שכנוו את הוועדה כי שלום הציבור יסוכן, עם שחררו המוקדם של המערער מן המאסר, זאת על אף שמדובר במאסר ראשון.

4. לאור כל האמור, אנו דוחים את העתירה.

לפי המוסכם בישיבה מיום 16.4.15, **אנו מורים לזכירות בית המשפט** להמציא העתקי החלטה זו הן לבאי כוחם של שני הצדדים, והן לשב"ס (מחלקת האסיר).

ניתן היום, ח' איר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

שמעאל ברלינר, שופט עמית

כמאל סעב, שופט

יגאל גריל, שופט בכיר
אב"ד